

Γαλάζια Ψυχή

Μαρία Ν Κίτρα

Περίληψη

Πρώτη Πράξη

Βρισκόμαστε στην Αθήνα στις αρχές του Σεπτεμβρίου του 1843, όπου τα φιλελεύθερα στοιχεία του αγγλικού και γαλλικού κόμματος, οι παραγκωνισμένοι, πλέον, αγωνιστές του '21 και οι λαϊκές μάζες, απαιτούν από τον βασιλιά Όθωνα τη δημιουργία νέου Συντάγματος, μιας και μέχρι τότε, ο Όθωνας κυβερνούσε ως απόλυτος μονάρχης.

Ο έφιππος Καλλέργης, πηγαίνοντας στα Ανάκτορα της Βουλής, ζήτησε από τον Όθωνα την άμεση σύγκληση Εθνοσυνέλευσης και την κατάρτιση του Συντάγματος. Ο βασιλιάς ζητάει λίγο χρόνο για να το σκεφτεί και ο Καλλέργης του δίνει μέχρι τα μεσάνυχτα. Η Αμαλία, τον πιέζει να δεχτεί.

Ο Όθωνας, μένοντας μόνος στο σαλόνι του και πίνοντας λικέρ μέσα στο άγχος, ζαλίζεται και τον παίρνει ο ύπνος στον καναπέ του, ώσπου ... δέχεται την επίσκεψη του υπασπιστή του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, ο οποίος, τον συμβουλεύει να δεχτεί τα αιτήματα του λαού... Κι εκεί, ξεκινάει να του αφηγείται μια ιστορία από το παρελθόν...

Δεύτερη Πράξη [παρελθόν - 1821]

Τρεις Ελληνίδες, τρεις γενιές, η Διαμάντω, η Μαριγώ και η Βαγγελιώ, δίνουν το δικό τους αγώνα απέναντι στον εχθρό, προσπαθώντας να μείνουν ενωμένες. Παράλληλα, ένας απαγορευμένος έρωτας πλανάται στον αέρα, ενώ ένα «παλικάρι», που πολεμάει με σπουδαία γενναιότητα τους Τούρκους, μένοντας στην ιστορία ως το παλικάρι με τη γενναία ψυχή.

Τρίτη Πράξη [παρόν - 1843]

Ο Όθωνας παραμιλάει στον ύπνο του και τον ξυπνάνε οι φωνές του λαού και του έφιππου Καλλέργη, κάτω από το Ανάκτορο της Βουλής. Εμφανίζεται και η Αμαλία η οποία τον ρωτάει τι θα κάνει τελικά κι ο Όθωνας της απαντάει ότι θα δεχτεί τα αιτήματα, μιας και τον επηρέασε η ιστορία του παλικαριού με τη γαλάζια ψυχή που του διηγήθηκε ο Κολοκοτρώνης... Τότε η Αμαλία του λέει ότι μάλλον είδε όνειρο, γιατί ο Κολοκοτρώνης δεν ζει πια από το Φεβρουάριο του 1843...

Ο Όθωνας, είναι έτοιμος, αποφασισμένος και γεμάτος γενναιότητα να αποδεχτεί τα αιτήματα του λαού του...

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή 1^η

Στο παλάτι του Όθωνα και της Αμαλίας

Σεπτέμβριος 1843

Μπαίνει ο Όθωνας στη σκηνή. Πάει στο μικρό μπαράκι στη γωνία και βάζει ένα λικέρ να πει.

Όθωνας

Μμμ, καλό, καλό! Δώρο της πεθεράς μου. Ελπίζω να μην έχει δηλητήριο μέσα και συναντήσω τον Άγιο Πέτρο για σκάκι!

Πίνει το υπόλοιπο μονορούφι και πηγαίνει πάνω – κάτω... Συνεχίζει να μονολογεί...

Όθωνας

Όχι να το παινευτώ, αλλά είμαι ο απόλυτος μονάρχης και δε λογοδοτώ καν στους υπηκόους μου!!!

Εκείνη στη στιγμή μπαίνει η Αμαλία που τον έχει ακούσει

Αμαλία

Καλά, χαλάρωσε λίγο χρυσό μου και προετοιμάσου για Σύνταγμα!

Όθωνας

Τι Σύνταγμα;

Αμαλία

Σύνταγμα – Μοναστηράκι με το λεωφορείο! Έχε υπόψη σου, Οθωνάκο μου ότι όλοι ζητάνε σιγά – σιγά ΣΥΝΤΑΓΜΑ!

`Οθωνας

Μιλάς σοβαρά Αμαλίτσα μου; Ποιοι ζητάνε;

Αμαλία

Σοβαρότατα! Πρόσεξέ με: 1) Τα φιλελεύθερα στοιχεία του Αγγλικού και Γαλλικού Κόμματος...

`Οθωνας

Ωχ, ωχ, ωχ!

Αμαλία

Οι πρόκριτοι και αγωνιστές του '21 που έχεις παραγκωνίσει...

`Οθωνας

Αμάν, αμάν, αμάν!

Αμαλία

Και κυρίως, οι λαϊκές μάζες, που μπορεί μεν να μη σκαμπάζουν και πολλά, αλλά πιστεύουν ότι έτσι θα λυθούν τα προβλήματά τους! Οι λαϊκές μάζες, σου τονίζω, έχουν πάντα δύναμη!!!

`Οθωνας

Ω πω πω πω πω πω! Και τι θα κάνω;;;;

Αμαλία

Θα πάρεις το μετρό απ' το Σύνταγμα και θα εξαφανιστείς!!!

`Οθωνας

Μα δεν έχει ανακαλυφθεί ακόμη το μετρό!

Αμαλία

Για να δεις βρε, πόσο μπροστά απ' την εποχή μου είμαι! Σε συμβουλεύω να ικανοποιήσεις τα αιτήματά τους! Άντε, για να

τελειώνουμε με όλη αυτή τη βαβούρα, επιτέλους! Θέλω να πάω και για ψώνια, να ανανεώσω την γκαρνταρόμπα μου!

`Οθωνας

Να σου λείπουν αυτά, Αμαλίτσα μου! Έχουμε μνημόνιο σου υπενθυμίζω! Χρωστάμε τα μαλλιοκέφαλά μας στους πιστωτές μας! Ααααα, δεν αισθάνομαι καλά! Έχω ένα κακό προαίσθημα, ένα βάρος στο στομάχι, ένα φούσκωμα στην κοιλιά...

Αμαλία

Το φούσκωμα στην κοιλιά, Οθωνάκο μου, είναι επειδή έφαγες δυο πιάτα ρεβίθια για βραδινό, αλλά ας μην το κάνουμε θέμα! Πάμε να ξαπλώσουμε, τουλάχιστον; Κοντεύει να ξημερώσει! Θα κάνω ρυτίδες απ' τη νύστα.

`Οθωνας

Μπαααα, δε θέλω να ξαπλώσω. Θα πάω στο γραφείο μου να δουλέψω...

Αμαλία

Τι να δουλέψεις, χρυσό μου;

`Οθωνας

Τον κόσμο, Αμαλίτσα μου, τον κόσμο!

Ακούγονται φωνές απέξω...

Φωνές

ΖΗΤΩ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ! ΖΗΤΩ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ!

Ο `Οθωνας και η Αμαλία ξαφνιάζονται

`Οθωνας

Τι έγινε, ρε παιδιά; Φτιάχτηκε κιόλας το μετρό και φωνάζουν «ζήτω το Σύνταγμα»;

Αμαλία

Οθωνάκο, από Ι.Ο. σκίζεις, βλέπω! Οι επαναστάτες, άνθρωπέ μου, ζητάνε Σύνταγμα και πολιτικές ελευθερίες!

Μπαίνει τρέχοντας ένας αξιωματικός. Μιλάει λαχανιασμένα...

Αξιωματικός

Βασιλιά μου... έξω ...

Όθωνας

Βρέχει;

Αξιωματικός

Όχι... έξω έχουν μαζευτεί ...

Όθωνας

Γάτες;

Αξιωματικός

Όχι... ένα σωρό στρατός ... και θέλουν ...

Όθωνας

Να πάμε για κυνήγι; Δεν είναι ακόμη η εποχή της αρκούδας.

Αμαλία

Αφού δεν είναι η εποχή της αρκούδας, δεν πέφτεις σε χειμερία νάρκη, μπας και μιλήσει ο άνθρωπος, επιτέλους;;; ΠΕΣ ΜΑΣ, κύριε αξιωματικέ μου, τι συμβαίνει έξω!

Αξιωματικός

Μάλιστα! Έξω έχουν μαζευτεί ένα σωρό στρατιωτικοί και πολίτες και θέλουν να γίνουν δεκτά τα αιτήματά τους! Σε περιμένουν να κατέβεις και να τους τα ικανοποιήσεις!

Οθωνας

Πριτς! Και να με φάνε λάχανο;;;

Αμαλία

Σιγά να μη σε φάνε και μπρόκολο!

Οθωνας

Αχ, τι θα κάνω;;;

Αμαλία

Θα βγεις στο παράθυρο!

Οθωνας

Τι να κάνω στο παράθυρο;

Αμαλία

Να απλώσεις τη μπουγάδα! Να τους μιλήσεις από κει κι έτσι δε θα κινδυνέψεις!

Οθωνας

Αχ Αμαλίτσα μου, είσαι πολύ έξυπνη τελικά!

Αμαλία

Καλά, πες μας κάτι που δεν ξέρουμε!

Ο Οθωνας πάει να φύγει...

Αμαλία

Πού πας, άνθρωπέ μου;

Οθωνας

Εεεε; Πάω στο φωταγωγό του μπάνιου να μιλήσω! Αυτό είναι το πιο ασφαλές παραθυράκι!

Αξιωματικός

Όχι, βασιλιά μου! Θα βγεις από μπροστά! Στο τέταρτο παράθυρο, δεξιά των Προφυλαίων της Βουλής, πάνω από το μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη! Εκεί από κάτω, σε περιμένει ο έφιππος Καλλέργης!

Οθωνας

Γιατί; Καντάδα θα μου κάνει;;;

Αμαλία

Βρε, άνθρωπε! Τελείωνε και θέλω να βάλω την κρέμα νυκτός!!!

Οθωνας

Καλά, καλά, πάω!

Ο Οθωνας διστακτικά, πλησιάζει προς το παράθυρο, υποτίθεται ... Βλέπει τον κόσμο κάτω και τον Καλλέργη που είναι βαρύς και ασήκωτος

Οθωνας

Εεεε, γεια σας παιδιά! Τι νέα; Στο σπίτι όλοι καλά;

Καλλέργης

Οθωνα, άσε τα σάπια και άκουσέ με προσεκτικά! Θα ανοίξουμε ένα διάλογο αυτή τη στιγμή!

Οθωνας

Γιατί; Κλειστός είναι ο διάλογος και θα τον ανοίξουμε;

Αμαλία

Άρχισε τις κοτσάνες ο άντρας μου!

Αξιωματικός

Γιατί πότε τις σταμάτησε, ας πούμε;;;

Καλλέργης

Ο λαός και ο στρατός απαιτούν την άμεση σύγκληση Εθνοσυνέλευσης για την κατάρτιση Συντάγματος!

Οθωνας

Έλα, καλέ, αυτό ήταν; Και γιατί δεν το λέγατε τόση ώρα;

Καλλέργης

Άρα; Συμφωνείς; Θα ικανοποιήσεις τα αιτήματά μας;

Οθωνας

Εεεε; Ναι... σαφώς... βεβαίως... δε λέω... απλά ... να ... θέλετε να έρθετε πάνω να πιούμε κάνα λικεράκι να το συζητήσουμε λίγο το θεματάκι πρώτα;

Αμαλία

Σιγά μην παραγγείλετε και καμιά συκωταριά! Τελείωνε, άνθρωπέ μου!

Καλλέργης

ΟΧΙ!

Οθωνας

Ε τότε, δεν έρχεστε πάνω να παίξουμε καμιά μπιρίμπα, να περάσει λίγο η ώρα, να γνωριστούμε και καλύτερα;

Αμαλία

Δεν πάτε και στο Λουτράκι να παίξετε καμιά ρουλέτα, λέω εγώ; Τελειώνετε!

Καλλέργης

ΟΧΙ, ΛΕΜΕ!!!

Οθωνας

Πω πω, βρε άνθρωπε! Τι αγύριστο κεφάλι που είσαι!

Καλλέργης

Λοιπόν, λέγε! Θα αποδεχτείς τα αιτήματά μας; Αλλιώς θα ζητήσουμε την παραίτηση της κυβέρνησης και θα σχηματίσουμε μίαν άλλη που θα απολαμβάνει την εμπιστοσύνη του λαού!

Οθωνας

Α, όχι και να μου φάτε το θρόνο!!!

Αμαλία

Αααα, όχι και να του φάτε το θρόνο του λεβέντη μου!!! ... Ψιτ, Οθωνάκο, να σου πω. Επειδή τα πράγματα είναι σκούρα, πάρε τα διατάγματα και υπόγραφέ τα να τελειώνουμε!

Καλλέργης

Τι κάνεις τόση ώρα εκεί πάνω;;;

Οθωνας

Εεεε, μου μιλάει η σύζυγος...

Καλλέργης

Οπα, sorry φίλε, δεν το ήξερα. Άμα σου μιλάει η σύζυγος, τότε ... respect! Κανείς δε διακόπτει μία σύζυγο όταν ομιλεί! Περιμένω...

Οθωνας

Δηλαδή, Αμαλίτσα μου, μου λες να συμφωνήσω με όλα;

Αξιωματικός

Ναι, βασιλιά μου!

Οθωνας

Αμαλίτσα σε λένε;;;

Αμαλία

Ε ναι, βρε `Οθωνά μου, λέμε! Άντε να τελειώνουμε κι έχασα την κρέμα νυκτός. Τώρα πρέπει να βάλω την κρέμα ημέρας. Ξημέρωσε πια!!!

Οθωνας *[με ύφος σοβαρό και πολύ αντρικό]*

Λοιπόν, ακούστε με όλοι σας! Κατόπιν ωρίμου σκέψεως και με εντελώς δική μου πρωτοβουλία...

Αμαλία + Αξιωματικός

Εντελώς όμως!!!

Οθωνας

... Ανακοινώνω ότι ... ότι ... ότι ...

Αμαλία + Αξιωματικός + Καλλέργης

Ε πες το, Χρυσόστομε!!!

Οθωνας

Ότι ... είναι πολύ πιθανόν να αποδεχτώ τα αιτήματα των επαναστατών και να υπογράψω όλα τα αναγκαία διατάγματα για τη σύγκληση Εθνοσυνέλευσης, αλλά ....

Καλλέργης + Αμαλία + Αξιωματικός

Αλλά;;;

Όθωνας

Αλλά χρειάζομαι την αποψινή βραδιά, ώστε να...

Καλλέργης + Αμαλία + Αξιωματικός

Όστε να;;;

Όθωνας

Όστε να τα βάλω όλα κάτω και να τα μελετήσω!

Ο Καλλέργης είναι σκεπτικός και πάει πάω – κάτω. Μετά από λίγο

Καλλέργης

Σύμφωνοι, βασιλιά Όθωνα. Έχεις μέχρι τα μεσάνυχτα! Πάω εδώ πιο κάτω, στο Μοναστηράκι, να πω δυο – τρία τσιπουράκια με τα παιδιά και θα επιστρέψω τα μεσάνυχτα ακριβώς για την τελική σου απάντηση.

Όθωνας

Αααα, τι ωραία ιδέα. Να' ρθω κι εγώ μαζί σας;

Αμαλία

Όθωναααα!

Αξιωματικός

Πού τον πέτυχες;

Αμαλία

Σε κλήρωση!

`Οθωνας

Ναι, αγάπη μου...

Καλλέργης

Εσύ να καθίσεις εκεί, να είσαι νηφάλιος ώστε να σκεφτείς τα σωστά και να πράξεις τα δέοντα. Λοιπόν, έφυγα. Ραντεβού τα μεσάνυχτα!

Ο Καλλέργης φεύγει

Αμαλία

Μπράβο, `Οθωνά μου... Είχες, δεν είχες, με σύγχυσες, βραδιάτικα!

Οθωνας

Γιατί, καρδερίνα μου;

Αμαλία

`Ασε τις καρδερίνες και τις γκιάσες και κοίτα να απαντήσεις θετικά.

`Οθωνας

Μάλιστα, αγάπη μου...

Αξιωματικός

Εγώ, τι να κάνω; Να φύγω;

Αμαλία

Να φύγεις και να κατεβάσεις και κάτι σκουπίδια που έχω!

Αξιωματικός

Μάλιστα, βασίλισσα Αμαλία... Βασιλιά ... Βασίλισσα... τα σέβη μου.

Ο Αξιωματικός φεύγει από τη σκηνή

Οθωνας

Με αγχώσατε όλοι σας και μου φαίνεται θα πιω ένα λικεράκι ακόμη, να χαλαρώσω!

Αμαλία

Κάνε ό,τι θες, πουλάκι μου. Πάω για ύπνο, γιατί είμαι πτώμα! Καληνύχτα, Οθωνάκο μου και κοίτα να κάνεις αυτό που είπαμε!

Οθωνας

Μάλιστα, αγάπη μου...

Αμαλία

Α! Και μην το πιείς όλο το λικέρ της μαμάς...

Οθωνας

Μάλιστα, αγάπη μου...

Η Αμαλία φεύγει απ' τη σκηνή ενώ χασμουριέται, διακριτικά, απ' την κούραση...

Σκηνή 2^η

Η εμφάνιση του Κολοκοτρώνη

Ο Όθωνας πάει προς το μπαράκι, μурμουρίζοντας...

Όθωνας

Μωρέ δε μας χαιρετάς κι εσύ και η μαμά σου; Εγώ θα το πιώ όλο το λικέρ, θα πω κι ένα τραγούδι και θα χορέψω και έναν καλαματιανό, σαν τον Πλαπούτα! Αααα, σαν πολύ δεν με αγχώσατε όλοι, λέω εγώ;;;

Ο Όθωνας πίνει κάνα δυο και ζαλίζεται λίγο παραπάνω.

Όθωνας

Ωπ! Σαν να βαράει λίγο παραπάνω τούτο εδώ! Για να καθίσω μια στάλα, γιατί όλα γυρίζουν, μου φαίνεται.

Ο Όθωνας παίρνει τη μπουτίλια με το λικέρ και πάει να καθίσει στον καναπέ και καθώς πίνει απανωτά, τον παίρνει ο ύπνος... Εμφανίζεται ο Κολοκοτρώνης [μεγάλος σε ηλικία]. Βλέπει τον Όθωνα που παραμιλάει, τραγουδώντας, στον ύπνο του [με τη μουσική απ το τραγούδι «εγώ θα κόψω το κρασί»]

Όθωνας

*Μωρέ θα πιω κι άλλο λικέρ,
γιατί είμαι εγώ ο μπου βιβέρ,
και θα χορέψω και συρτό
καθώς και καλαματιανό!*

Ο Κολοκοτρώνης τον πλησιάζει στον καναπέ

Κολοκοτρώνης

Σιγά τον πολυέλαιο!

Ώθωνας *[στον ύπνο του]*

Ποιον πολυέλαιο; ... Μη σβήσετε το φως ... φοβάμαι το σκοτάδι...

Ο Κολοκοτρώνης πάει από πάνω του και τον σκουντάει

Κολοκοτρώνης

Ώθωνα; ... Οθωνα, ξύπνα! ... ΟΘΩΝΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΕ ΛΟΥΔΟΒΙΚΕ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ, ΞΥΠΝΑ!

Ο Ώθωνας ξυπνάει από τον ύπνο του και αντικρίζει τον Κολοκοτρώνη. Ζαλισμένος όπως είναι, ταραίζεται ...

Ώθωνας

Κύριε... κύριε ... Θεωρή... κύριε Γέρο του Μοριά... κύριε Κοτρώνη;;;

Κολοκοτρώνης

Τι θα γίνει με σένα; Δε θα το πεις ποτέ ολόκληρο το επίθετό μου;

Ώθωνας

Εεεε... ξέρετε, ντρέπομαι... Έχει κακιά λέξη μέσα... Πώς κι από δω; ... Μα καθίστε, κύριε ... Κοτρώνη...

Κολοκοτρώνης

Πώς να καθίσω αφού έχεις εξαιρέσει τον ... πισινό μου από το επίθετό μου;! Εξάλλου, δε γεννήθηκα για να κάθομαι, αλλά για να παλεύω για τη χώρα μου, μέχρι να βρεθώ στο κόμα...

Ώθωνας

Ναι... σαφώς ... το γνωρίζω... εξάλλου ... να... κι εγώ...

Κολοκοτρώνης

Πάλι άρχισες να τραυλίζεις; Λοιπόν, σήκω!

Ήθωνας

Τι; Γιατί; Πού θα πάμε; Πρέπει να καθίσω εδώ, να σκεφτώ αν θα ικανοποιήσω τα αιτήματα του λαού μου...

Κολοκοτρώνης

Δε σε βλέπω και τόσο σίγουρο, όμως, κι αυτό δεν μου αρέσει καθόλου. Πριν κάμποσο καιρό, σε είχα συμβουλέψει να φροντίσεις το λαό σου και κυρίως όλους εμάς τους αγωνιστές του '21, που δώσαμε το αίμα μας, για τούτη εδώ τη χώρα και τώρα νιώθουμε παραγκωνισμένοι!

Ήθωνας

Ναι, έχετε δίκιο, ωστόσο... ίσως, τελικά, εγώ να μην είμαι τόσο γενναίος όσο όλοι εσείς... Ίσως να τα παρατήσω και να φύγω...

Κολοκοτρώνης

Αυτό δεν πρόκειται να γίνει. Μ' ακούς; Αν έχεις γαλάζια ψυχή, τότε όλα είναι δυνατά κι εφικτά!

Ήθωνας

Τι να έχω, λέει;

Κολοκοτρώνης

Έλα μαζί μου, Ήθωνα. Πάμε λίγο στην αυλή, να σου διηγηθώ μια ιστορία για το «παλικάρι με τη γαλάζια ψυχή» και τότε θα καταλάβεις τι εννοώ...

Ήθωνας

Μα... σε λίγο θα έρθει ο Καλλέργης κι εγώ πρέπει να ...

Κολοκοτρώνης

Έχουμε ώρα μπροστά μας! Πάρε και το λικέρ μαζί σου, γιατί θα μας χρειαστεί. Έλα, πάμε, γιατί κάνει ζέστη εδώ μέσα και θέλω λίγο να μυρίσω τα λουλούδια και να με χτυπήσει το αεράκι του Σεπτέμβρη!

Ο Ήθωνας παίρνει το λικέρ μαζί του

Ήθωνας

Μάλιστα, κύριε ... Κοτρώ..

Κολοκοτρώνης

Θα το πεις ολόκληρο ή θα ... κλώνεις μια ζωή;

Ήθωνας

Μάλιστα, κύριε ... Κολοκοτρώνη!

Κολοκοτρώνης

Αι, γεια σου, παλικάρι μου. Τώρα μίλησες σωστά. Εμπρός, πάμε στον κήπο να ακούσεις την ιστορία μου...

Ήθωνας και Κολοκοτρώνης φεύγουν από τη σκηνή... μουσική... φώτα...

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Πίσω στο 1821

Σ' ένα φτωχικό σπίτι κάπου στην Ελλάδα

Σκηνή 1^η

Γιαγιά & εγγονή

Μπαίνει η Διαμάντω, μια γυναίκα γύρω στα 55, στη σκηνή, κρατώντας δυο ψάθινα καλάθια. Το ένα έχει μέσα φρέσκα φασολάκια και το άλλο ένα μαχαίρι. Κάθεται σε μια καρέκλα δίπλα στο τραπέζι. Δείχνει κουρασμένη και τριβει τη μέση της. Μονολογεί

Διαμάντω

Ααααχ, να ιδώ πόσο θα αντέξω ακόμη η δόλια. Θρύψαλα γίναν τα κοκαλάκια μου πια... Ας όψεται η φτώχεια, η σκλαβιά κι ότι γεννήθηκα γυναίκα κι όχι αρσενικό, να τους ρημάξω όλους τους Τουρκαλάδες εκεί όξω!

Παίρνει ένα πράσινο φασολάκι στα χέρια της και το μαχαίρι, το φέρνει μπροστά της και συνεχίζει να μονολογεί

Διαμάντω

Α ρε κακόσπορε Τούρκε. Μου πήρες το βιος μου με το «έτσι θέλω», μου σκότωσες τον άντρα γιατί ήταν άοπλος και λιμπίζεσαι τα κορίτσια μου γιατί είσαι αχόρταγος και γλοιώδης. Αν σε είχα μπροστά μου, θα σε καθάριζα αργά και βασανιστικά, όπως αυτό εδώ το φασόλι!

Και καθώς λέει αυτά τα λόγια, καθαρίζει αργά το φασολάκι στα πλάγια, το κόβει στα δύο και το πετάει στο άδειο ψάθινο καλάθι.

Διαμάντω

Να! Αυτό σου αξίζει, μπάσταρδη φάρα!

Εκείνη τη στιγμή, μπαίνει η εγγονή της η Βαγγελιώ, κρατώντας σε μια άσπρη πετοέτα, τρία φρέσκα αβγά. Βλέπει τη γιαγιά της τη Διαμάντω που μονολογεί και χαμογελάει

Βαγγελιώ

Τι έγινε, κυρά – Διαμάντω; Τι σου ‘φταιξαν τα φασολάκια και τους μιλιάς άσκημα;

Διαμάντω

Μπα που να λυσοάξεις μαρή εγγονή και σκιάχτηκα! Με τους Τουρκαλάδες τα ‘χω βάλει και ξεσπάω στο μεσημεριανό μας!

Βαγγελιώ

Εμ άμα τα ‘χεις με τους Τούρκους, κυρά – Διαμάντω μου, τότε θα ‘πρεπε να ‘χεις μπροστά σου βλίτα κι όχι φασολάκια!

Η Διαμάντω γελάει με το αστείο της εγγονής της

Διαμάντω

Χα, χα, χα! Πάντα κωρατατζού η εγγονή μου. Ίδια ο παππούς σου! Αν ζούσε, θα σε καμάρωνε ο Βαγγέλης μου...

Η Διαμάντω σκοτεινιάζει λίγο στη σκέψη του χαμένου άντρα της. Η Βαγγελιώ, αφήνει τα αβγά πάνω στο τραπέζι, πάει από πάνω της και την αγκαλιάζει

Βαγγελιώ

Έλα, γιαγιάκα μου, μη στεναχωριέσαι άλλο... Ο παππούκας μου πολέμησε γενναία κι έδωσε τη ζωή του για την πατρίδα μας... Ήταν θέλημα Θεού...

Διαμάντω

Κανένας άδικος θάνατος δεν είναι θέλημα Θεού! Και μη με ξαναπείς γιαγιάκα, να μη σου αστράψω καμιά, νιάνιαρο!

Η Βαγγελιώ γελάει με το αστείο της Διαμάντως

Βαγγελιώ

Καλά, καλά, μην αρπάζεσαι! Εγώ, εξάλλου, στο έχω πει! Είσαι ακόμη νέα, όμορφη και σε ζητάνε τόσοι από τη γειτονιά να σε έχουν κορώνα στο κεφάλι τους!

Διαμάντω

Αν θέλουν καμιά κοτρώνα στο κεφάλι τους, πολύ ευχαρίστως! Βρε, άι στα τσακίδια από δω χάμω! Δε θέλω κανέναν στο σβέρκο μου! Μια χαρά τα καταφέρνουμε, εσύ, η μάνα σου κι εγώ!

Βαγγελιώ

Καλά, μην ορκίζεσαι κιόλας! Μας έχουν τρελάνει οι Τούρκοι κάθε μέρα. Όλο γύρω από το σπίτι μας τριγυρνάνε.

Διαμάντω

Ααααχ, το ξέρω, δεν το ξέρω; ... Έτσι μου ρχεται, να βγω στην αυλή και να αρχίσω να τους πετάω αβγά στα μούτρα!

Βαγγελιώ

Να αφήσεις τα αβγά εκεί που είναι, κυρά Διαμάντω! Δε φτάνει που κλέβουν το βιος μας οι Τουρκαλάδες, θες και να τους τα πετάμε στα μούτρα; Να, ήδη πριν από λίγο πέρασε αυτό το δείγμα δωρεάν, ο Γιακουμής και μου πήρε τα επτά από τα δέκα αβγουλάκια μας...

Διαμάντω

Α, το παλιοτόμαρο!

Βαγγελιώ

Ναι, με τη δικαιολογία ότι εμείς είμαστε τρεις και μας αναλογεί από ένα, άρα δε χρειαζόμαστε άλλα...

Διαμάντω

Που να είναι όλα κλούβια και να τους πάει κόψιμο τρεις μέρες!

Η Βαγγελιώ γελάει πάει με το αστείο της γιαγιάς της...

Σκηνή 2^η

Μαριγώ

Μπαίνει η Μαριγώ [η μητέρα της Βαγγελιώς και κόρη της Διαμάντως], αλαφιασμένη και λαχανιασμένη. Στην αγκαλιά της κρατάει σφικτά κάτι τυλιγμένο σε άσπρο πανί. Οι δυο γυναίκες που τη βλέπουν, ταραάζονται

Διαμάντω

Κόρη μου, τι έπαθες;

Βαγγελιώ

Μάνα, τι συμβαίνει;

Η Μαριγώ προσπαθεί να ανακτήσει τις ανάσες της αναπνέοντας γρήγορα

Μαριγώ

Αφήστε με μια στάλα, κυράδες μου, να ανασάνω...

Διαμάντω *[απευθύνεται στην εγγονή της]*

Τράβα, μωρή, να φέρεις ένα ποτήρι νερό στη μάνα σου που κάθεσαι και την κοιτάς σαν χάνος!

Η Βαγγελιώ συνέρχεται

Βαγγελιώ

Ναι, ναι, πάω αμέσως!

Και καθώς πάει να φύγει...

Μαριγώ

Περίμενε μια στάλα! Πάρε αυτό και κρύψ' το καλά στο κελάρι, πίσω από τα σακιά με το αλεύρι!

Η Μαριγώ της δίνει αυτό που είναι τυλιγμένο στο λευκό ύφασμα. Η Βαγγελιώ το παίρνει στην αγκαλιά της

Βαγγελιώ

Τι είναι αυτό, μάνα; Είναι βαρύ!

Μαριγώ

Άσε τις ερωτήσεις και κάνε αυτό που σου λέω, τ' άκουσες; Μπρος, πήγαινε!

Βαγγελιώ

Εντάξει, μάνα, πάω...

Και φεύγει από τη σκηνή ανήσυχη και αγχωμένη ... Η Μαριγώ περιμένει να φύγει εντελώς η κόρη της για να μιλήσει

Διαμάντω

Τι συμβαίνει, κόρη μου; Γιατί είσαι έτσι;

Μαριγώ

Μη φωνάζεις, μάνα! Δε θέλω να ακούσει τίποτα η μικρή! Και μην αρπάξεις! Όλα καλά... νομίζω...

Διαμάντω

Τι όλα καλά, λες κι εσύ, π' ανάθεμά σε! Εσύ έχεις αίμα στα χέρια σου και στην ποδιά σου! Πες μου ότι δεν έκανες κανένα κακό!

Μαριγώ

Καλό, θες να πεις, όχι κακό ... Στο τσακ μου γλίτωσε ο βρωμιάρης, το τσιράκι του Μεχμέτ...

Διαμάντω

Θα μου πεις τι έγινε ή θα πεθάνω από την αγωνία μου;

Μαριγώ

Θα σου πω, αλλά βάλε μου πρώτα λίγο κοκκινέλι να συνέλθω γιατί τρέμουν τα πόδια μου και τα χέρια μου.

Η Διαμάντω πάει στο τραπέζι να σερβίρει κρασί στο ποτήρι. Μπαίνει η Βαγγελιώ με το νερό και τρέχει στη μητέρα της

Βαγγελιώ

Ορίστε, μάνα, το νερό σου!

Μαριγώ

Αυτό είναι που λέμε : «Ένα νερό, κυρά Βαγγελιώ»! Στην υγεία σου, κόρη μου!

Βαγγελιώ

Αχ, βρε, μάνα. Απορώ, πώς μπορείς και αστείευεσαι τέτοιες ώρες!

Μαριγώ

Δε βγαίνει αλλιώς η ζωή, κοριτσάκι μου. Θέλει το καλαμπούρι της, αλλιώς μας παίρνει από κάτω. Να σου πω. Άπλωσες τα ασπρόρουχα; Τα 'χα βάλει από τα χαράματα στην αλίσίβα.

Βαγγελιώ

Όχι, μάνα, το ξέχασα!

Διαμάντω

Ααααα, ξεμυαλισμένο! Πού το έχεις το μυαλό σου; Πήγαινε γρήγορα να απλώσεις, προτού δύσει ο ήλιος! Δε θέλω να μας κλέψουν και τα βρακιά μας!

Βαγγελιώ

Δεν μπορώ να πάω σε λίγο; Θέλω να ακούσω τι συνέβη στη μάνα μου!

Μαριγώ

Πήγαινε, πουλάκι μου. Τίποτα δεν έγινε. Απλά, έτσι όπως περπατούσα στην κατηφόρα για να δώσω φαγητό και ψωμί στη φτωχιά μας τη γερόντισσα την κυρά Λενιώ, πάτησα την αναθεματισμένη τη φούστα μου και έφαγα τα μούτρα μου.

Βαγγελιώ

Αχ, αλήθεια, μάνα; Γι' αυτό έχεις αίματα στα χέρια σου και την ποδιά σου; Χτύπησες πολύ; Πονάς κάπου;

Μαριγώ

Πονάνε ωρέ τα παλικάρια; Απλά, εξοργίστηκα μ' αυτές τις κουτσομπόλες τις χήρες, που αντί να έρθουν να με βοηθήσουν, άρχισαν να γελάνε και να με κοροϊδεύουν!

Διαμάντω

Α, τα βρωμοθήλυκα!

Μαριγώ

Γι' αυτό σου λέω, δεν έπαθα τίποτα σπουδαίο. Πήγαινε να ξεπλύνεις τη μπουγάδα μας, κόρη μου! Είμαι εντάξει τώρα.

Βαγγελιώ

Κι αυτό που μου έδωσες να κρύψω, τι ήταν;

Μαριγώ

Εεεε;; ... Ε, αυτό ήταν ...

Διαμάντω

Πολλά ρωτάς, μυξιάρικο. Χάιντε, κάνε αυτό που σου λέει η μάνα σου, να πάω κι εγώ να βάλω τα φασολάκια στο τσουκάλι. Πέρασε η ώρα! Χάιντε, προκομμένες, κουνήστε τους αφράτους πεινούς σας!

Βαγγελιώ

Καλά ... πάω...

Η Βαγγελιώ προχωράει ανόρεχτα προς την έξοδο

Μαριγώ

Και το νου σου, κόρη. Μη μιλήσεις σε κανέναν, όποιος κι αν περάσει απέξω από το σπίτι μας, τ' άκουσες; Σκυφτό το κεφάλι και στη δουλειά σου!

Βαγγελιώ

Έννοια σου, μανούλα, ξέρω..

Και η Βαγγελιώ φεύγει από τη σκηνή. Μαριγώ και Βαγγελιώ μένουν μονάχες τους. Η Μαριγώ πάει να πάρει μια πεισέτα και τη βρέχει στην κανάτα, να ξεπλύνει τα αίματα από τα χέρια της. Η Διαμάντω πάει κοντά της και της δίνει το ποτήρι με το κρασί. Εκείνη το πίνει μονορούφι

Μαριγώ

Σ' ευχαριστώ, μάνα. Να 'σαι καλά...

Διαμάντω

Άσε τις ευχαριστίες, Μαριγώ και πες μου τι συνέβη γιατί μ' έχεις σκάσει τόση ώρα! Τι έγινε; Τι περιέχει εκείνο το κομπόδεμα που έκρυψε η μικρή;

Μαριγώ

Λεφτά... τα' κλεψα από την άμαξα του Μεχμέτ...

Διαμάντω

ΤΙ ΕΚΑΝΕΣ, ΛΕΕΙ;

Μαριγώ

Μη φωνάζεις! Θα σου εξηγήσω...

Διαμάντω

Το καλό που σου θέλω! ... Αχ, πάλι θα μας βάλεις σε μπελάδες, κόρη μου. Τι πήγες κι έκανες;

Μαριγώ

Αυτό που μας κάνουν χρόνια τώρα, οι εχθροί μας. Πήγα και βούτηξα το σεντούκι του σουλτάνου που είχε στην άμαξά του!

Διαμάντω

Κόρη μου, τι λες; Τρελάθηκες; Θες να μας σφάξουν και τις τρεις σαν πρόβατα;

Μαριγώ

Ηρέμησε κυρά Διαμάντω. Δεν πρόκειται να γίνει αυτό. Δεν με είδε κανείς, εξάλλου. Τώρα κίολας, θα πάρω το σεντούκι, θα ντυθώ με την αντρική στολή του Γιάννου μου και θα το πάω πάνω στα βουνά, να το δώσω στους πολεμιστές μας! Τους το 'χω τάξει, εξάλλου!

Διαμάντω

Πάει, τὸ χασες τελείως, Μαριγώ. Ποια στολή του άντρα σου, λες, ποια βουνά; Εγώ θα πάρω τα βουνά και τα λαγκάδια, μ' αυτά που μου αραδιάζεις τώρα δα.

Μαριγώ

Ναι, μάνα. Το σκέφτομαι μέρες τώρα. Ο Γιάννος μου είναι πάνω στα βουνά και πολεμάει. Δεν ξέρω καν αν θα γυρίσει ποτέ ζωντανός από κει. Ο καθένας πολεμάει για τη λευτεριά της χώρας μας με όποιον τρόπο μπορεί. Δε γίνεται να κάθομαι εγώ εδώ άπραγη και να μην κάνω τίποτα.

Διαμάντω

Τι λες, μωρή τρελή; Μονάχη σου τα σκέφτηκες όλα αυτά ή έχεις πει καμιά βαλεριάνα κι αρχίσανε οι παραιθήσεις; Κάτσε στα αβγά σου, καημένη, να βγούμε ζωντανές από δω μέσα. Έχεις μια κόρη και μια μάνα να φροντίζεις. Αν πάθεις τίποτα, εμείς τι θα απογίνουμε;

Μαριγώ

Κανείς μας δεν θα πάθει τίποτα. Σου είπα και πριν. Δεν με είδε κανείς να κλέβω το σεντούκι. Η άμαξα ήταν παρκαρισμένη έξω από την ταβέρνα της Λενιώς κι όλοι ήταν μέσα και μπεκροπίναν...

Διαμάντω

Και τα αίματα στα χέρια σου και την ποδιά σου, πώς βρέθηκαν;

Μαριγώ

Τι;

Διαμάντω

Τυρί και μυζήθρα! Μην κάνεις πως δεν άκουσες. Είναι δυνατόν, η άμαξα του Τούρκου να ήταν αφύλακτη τόση ώρα; Λέω, τα αίματα πάνω σου δικά σου είναι ή από ξένο σώμα;

Η Μαριγώ διατάζει να απαντήσει...

Σκηνή 3^η

Το σεντούκι...

Χτυπάει με δύναμη η πόρτα. Οι δυο γυναίκες σκιάζονται

Βαγγελιώ

Ποιος να 'ναι;

Μαριγώ

Δεν ξέρω... Δεν περιμένουμε κανέναν...

Ακούγεται απέξω βαριά αντρική φωνή

Φωνή

Ανοίξτε την πόρτα, γιατί θα τη σπάσουμε!

Οι δυο γυναίκες ανησυχούν

Μαριγώ

Ποιος είναι;

Φωνή

Είπα, ανοίξτε!

Διαμάντω

Δε μου αρέσει αυτό, κόρη μου...

Η Μαριγώ κάνει να πάει προς την εξώπορτα, αλλά μπαίνουν μέσα ο Μεχμέτ και δύο Τούρκοι στρατιώτες του. Ο ένας από αυτούς, έχει αίματα από νυχιές στο πρόσωπο

Διαμάντω

Τι θέλετε στο φτωχικό μας; Πώς μπαίνετε έτσι μέσα;

Μεχμέτ

Μη βιάζεσαι του λόγου σου και θα μάθεις.

Μαριγώ

Δεν έχετε καμιά δουλειά εδώ. Αδειάστε μας τη γωνιά!

Μεχμέτ

Βλέπω, ότι εκτός από γρηγοράδα στα πόδια σου, έχεις και μεγάλη γλώσσα, κυρά.

Ο Μεχμέτ πιάνει από το μπράτσο τον στρατιώτη με τα αίματα και τον σπρώχνει μπροστά.

Μεχμέτ

Μεκνούν, κοίταξέ τες καλά και τις δυο και πες μου. Είναι καμία από δαύτες που σ' έσκισε με τα νύχια της;

Η Μαριγώ κρύβει τα χέρια της πίσω στη μέση της και κοιτάζονται με ανήσυχο βλέμμα με τη Διαμάντω. Ο Μεκνούν, που είναι και λίγο χαζός, διστάζει λίγο...

Μεκνούν

Εεεε... αφέντη... νομίζω πως...

Του διακόπτει η Μαριγώ προσπαθώντας να κρύψει την ταραχή της

Μαριγώ

Έφερες αυτόν τον βλαμμένο σπίτι μου, να μας πει τι ακριβώς; Άσε, που αλληθωρίζει κιόλας! Εμάς κοιτάζει τώρα ή τη μύγα στον τοίχο;

Μεχμέτ

Πολλά λέει η γλώσσα σου και δε θα σου βγει σε καλό! Λέγε, Μακνούν! Είναι καμία από τις δυο τους;

Μακνούν

Εεεε... νομίζω αφέντη πως είναι αυτή...

Ο Μακνούν δείχνει με το δάχτυλό του τη Μαριγώ

Διαμάντω

Ωχ, Θεέ μου...

Μαριγώ

Τι λες, βρε καθυστερημένε, μη σου κάτω καμία στο σβέρκο; Εγώ ούτε που σ' έχω δει ποτέ στη ζωή μου, ούτε που έχω βγει από το σπίτι μου καθόλου!

Μεχμέτ

Α, ώστε έτσι, ε; Κι αυτά τα αίματα στην ποδιά σου τι είναι τότε;

Η Μαριγώ παγώνει κι επεμβαίνει η Διαμάντω

Διαμάντω

Σφάξαμε έναν κόκορα τα ξημερώματα γιατί μεθαύριο είναι η γιορτή της εγγονής μου. Να, κι εγώ εδώ, καθαρίζω φασολάκια για να...

Ο Μεχμέτ τη διακόπτει...

Μεχμέτ

Το ξέρεις ότι η κόρη σου από δω, μου έκλεψε ένα σεντούκι χρήματα από την άμαξά μου κι όταν την κυνήγησε ο φύλακάς μου, έμπηξε τα νύχια της στα μούτρα του και τον ξέσκισε;

Η Μαριγώ αρχίζει να γελάει προκλητικά

Μαριγώ

Χα, χα, χα, αυτό εδώ το καθυστερημένο, έβαλες να σου φυλάει τα χρήματα στην άμαξα; Αυτό το καϊβάνι δεν μπορεί να τα φυλάξει για το κρυφτό! Χα, χα, χα, δεν απορώ που σου έκλεψαν το σεντούκι σου!

Διαμάντω

Μωρέ και το άλογο να έπαιρναν στην πλάτη τους, πάλι χαμπάρι δε θα 'παιρνε τούτο δω. Οπότε, πώς το ξέρετε ότι ήταν η κόρη μου που σας έκλεψε τα χρήματα;

Μεχμέτ

Γιατί ο στρατιώτης μου, αν και λαβωμένος, την ακολούθησε μέχρι εδώ και μετά ήρθε και με βρήκε στην ταβέρνα. Κι έτσι όπως με έχετε νευριάσει όλοι σας και μου τρώτε τον πολύτιμο χρόνο μου, θα σας πετάξω όλους στον πάτο της θάλασσας, μου φαίνεται!

Ο άλλος στρατιώτης βγάζει το σπαθί του από τη θήκη του

Μαριγώ

Βάστα κει δα που είσαι! Σου λέμε μπέσα, πως εμείς δεν έχουμε καμία σχέση ούτε με σένα, ούτε με τα λεφτά σου, γι' αυτό θα σε παρακαλέσουμε να μας αδειάσεις τη γωνιά... Αρκετά υποφέρουμε τόσα χρόνια από εσάς...

Μεχμέτ

Πρόσεχε, κυρά, γιατί έτσι και λες ψέματα, θα το πληρώσετε πολύ ακριβά και οι δυο σας.

Μαριγώ

Δε μας τρομάζουν οι απειλές σου, έχε υπόψη σου! Λοιπόν, φύγετε τώρα κι αν πιάσετε αυτόν που σας πήρε τα χρήματα, πείτε του μπράβο από μέσα! Έλα, μάνα, πάμε να ανάψουμε το τσουκάλι για το φαγητό μας...

Η Μαριγώ πλησιάζει τον Μακνούν, του κάνει ένα «μπου!», γελάει και λέει στον Μεχμέτ

Μαριγώ

Να τον χαίρεσαι τον λεβέντη σου, τέτοιος χέστης που είναι!

Κατόπιw, γυρίζει επιδεικτικά την πλάτη της στους Τούρκους και πάει να πιει λίγο κρασί. Η Διαμάντω, κάθεται στο τραπέζι και με χέρια που τρέμουν, ξεκινάει να καθαρίζει τα φασολάκια της, τραγουδώντας. Ο Μεχμέτ είναι εξοργισμένος και καθώς πάει να φύγει, μπαίνει η Βαγγελιώ, κρατώντας ανοικτό το σεντούκι στα χέρια της, με σκυμμένο το κεφάλι πάνω σ' αυτό, χωρίς να τους έχει δει

Βαγγελιώ

Μάνα, ποιανού είναι αυτά τα λεφ...

Σηκώνει το κεφάλι, βλέπει τους Τούρκους ξαφνιασμένη. Ξαφνιάζεται κι ο Μεχμέτ...

Μεχμέτ

Βαγγελιώ;

Βαγγελιώ

Μεχμέτ;

*Η Διαμάντω με τη Μαριγώ κοιτάζουν σοκαρισμένες... Τα φώτα σβήνουν...
η σκηνή αδειάζει... μουσική ... αλλαγή σκηνικού*

Σκηνή 4^η

Σουλτάνα Εσμεράι...

*Στο τούρκικο σαράι. Ο Μεχμέτ είναι καθισμένος οκλαδόν στο πάτωμα και
καπνίζει ναργιλέ, σκυφτός και ενοχικός. Η μητέρα του, η σουλτάνα
Εσμεράι είναι καθισμένη δίπλα του, σκεφτική, πίνοντας τούρκικο καφέ.*

Μεχμέτ *[ήρεμος και τρυφερός]*

Μητέρα, πες κάτι, σε παρακαλώ...

Σουλτάνα

Τι θες να πω ακριβώς, γιε μου;

Μεχμέτ

Κάτι... οτιδήποτε. Με σκοτώνει η σιωπή σου...

Σουλτάνα

Κανονικά θα έπρεπε να σας σκοτώσω εγώ και τους δύο με τα ίδια μου τα
χέρια...

Μεχμέτ

Γιατί, μητέρα; Μόνο εσύ μπορείς να με καταλάβεις ...

Σουλτάνα *[τον διακόπτει]*

Δεν έχει σημασία εγώ τι καταλαβαίνω, Μεχμέτ, αλλά τι θα φτάσει στα
αυτιά του πατέρα σου. Το καταλαβαίνεις ότι κινδυνεύουμε όλοι από την
οργή του, μόλις μάθει τι έκανες;

Μεχμέτ

Δε χρειάζεται να το μάθει. Θα 'χει ξεχαστεί, εξάλλου, όταν γυρίσει...

Σουλτάνα *[πιο θυμωμένη]*

Γιε μου, τι λες; Είσαι τρελός; Ήδη συζητάνε σε όλο το σαράι, ότι άφησες ελεύθερη εκείνη τη γυναίκα που σου έκλεψε τα λεφτά μας και δεν την τιμώρησες, επειδή ... Τέλος πάντων... Τα κουτσομπολιά πάνε κι έρχονται, να ξέρεις. Σε λένε δειλό κι ότι σέρνεσαι πίσω από τα φουστάνια αυτής της μικρής, της ξε...

Μεχμέτ

Σταμάτα, μητέρα! Μην είσαι τόσο σκληρή!

Σουλτάνα

Το θέμα, Μεχμέτ, δεν είναι τι είμαι εγώ, αλλά εσύ! Έχεις μαλακώσει από τότε που ξεμυαλίστηκες με εκείνη τη μικρή, την Ελληνίδα. Το παίζεις σκληρός, αλλά δεν είσαι! Αν θέλουμε υποταγμένο αυτόν το λαό, θα πρέπει να έχει το φόβο μας, θα πρέπει να τον απειλούμε συνεχώς, αν θέλουμε να έχει σκυφτό το κεφάλι.

Μεχμέτ *[χαμένος στις σκέψεις του]*

Δε με νοιάζει τίποτα από αυτά... ποτέ δεν μ' ένοιαζε...

Σουλτάνα

Και δε μας έφταναν όλα τούτα, έχουμε κι εκείνο το κάθαρμα, τον άντρα φάντασμα, που είναι μπροστάρης σε όλες τις ενέδρες που μας στήνουν και κλέβουν τα φλουριά μας και απειλούν το στρατό μας... Και κανείς δεν ξέρει, ποιος στον δαίμονα είναι...

Μεχμέτ

Μητέρα... θέλω τη βοήθειά σου...

Σουλτάνα

Βοήθησέ με εσύ πρώτα να πιάσουμε αυτόν τον αλήτη και μετά ό,τι θες από μένα.

Μεχμέτ

Θέλω να παντρευτώ τη Βαγγελιώ...

Σουλτάνα

Τι; Τι είπες;

Μεχμέτ

Αγαπιόμαστε... και θέλω να την κάνω γυναίκα μου...

Σουλτάνα

Είσαι τρελός; Τι λες; Τι εννοείς αγαπιόσατε; Πάρ' τη και φέρ' τη στο καρέμι σου. Τόσες Ελληνίδες σκλάβες έχουμε εδώ!

Μεχμέτ

Δε θέλω έτσι... Μάνα... σκέφτομαι ... να αλλαγοπιστήσω...

Σουλτάνα

Τι;;;

Μεχμέτ

Θα βαφτιστώ ... χριστιανός...

Σουλτάνα

Τι λες;;; Μα τον Αλάχ, θα σε πνίξω με τα ίδια μου τα χέρια! Σου έκαναν μάγια αυτές οι ...

Μεχμέτ

Δε με νοιάζει τίποτα. Εγώ θέλω να ζήσω μαζί της για πάντα. Θέλω να ανοίξουμε σπιτικό ... να κάνουμε τα παιδιά μας και να ζήσουμε ελεύθεροι κι ευτυχισμένοι...

Σουλτάνα

Ε αυτό δεν το περίμενα ποτέ από σένα. Ο γιος του Σουλτάνου να κρέμεται από τα φουστάνια μιας Ελληνίδας πόρνης και να θέλει να αλλάξει και την πίστη του γι' αυτή!

Μεχμέτ

Μη μιλάς έτσι, μητέρα. Δεν αντέχω άλλο. Εκτός από την αγάπη μου για τη Βαγγελιώ, δε θέλω να πολεμώ εναντίον των Ελλήνων. Είναι άδικο. Υποφέρουν τόσα χρόνια εξαιτίας μας. Υποκρίνομαι όλον αυτόν τον καιρό, παίζοντάς το δυνάστης, εξουσιαστής και βασανιστής όλων εκείνων που λαχταράνε την ελευθερία τους και θέλουν πίσω τη χώρα που τους ανήκει.

Σουλτάνα *[έξαλλη]*

ΠΑΨΕ! ΒΟΥΛΩΣΕ ΤΟ! Δεν πιστεύω στ' αυτιά μου! Θες να προδώσεις το λαό σου, την οικογένειά σου και να πας στην απέναντι όχθη ώστε να γίνεις εχθρός μας;

Μεχμέτ

Δε θέλω να προδώσω κανέναν ... Απλά...

Σουλτάνα

Εξαφανίσου από μπρος μου! Δε θέλω να σε ξαναδώ στα μάτια μου κι αν δεν αλλάξεις γνώμη, μην τολμήσεις να πατήσεις ξανά το πόδι σου εδώ μέσα!

Μεχμέτ

Μητέρα, σε παρακαλώ...

Σουλτάνα

ΦΥΓΕ!!! ΤΩΡΑ!!!

Ο Μεχμέτ φεύγει λυπημένος και με σκυφτό το κεφάλι... Η Σουλτάνα περπατάει έξαλλη πάνω – κάτω. Χτυπάει ένα κουδουνάκι που υπάρχει εκεί και μετά από λίγο μπαίνει ένας Τούρκος στρατιώτης

Στρατιώτης

Στις διαταγές σας, αφέντρα.

Σουλτάνα

Στείλε τις Οθωμανικές Αρχές να σφάξουν τριάντα άμαχους Έλληνες και να εκτελέσουν δέκα Προύχοντες.

Στρατιώτης

Μάλιστα. Αμέσως,

Σουλτάνα

Α, και πού 'σαι; Πες, ότι αυτή είναι διαταγή του Μεχμέτ του Β', γιου του Σουλτάνου, τ' άκουσες;

Στρατιώτης

Μα, σουλτάνα, ο Μεχμέτ δεν...

Σουλτάνα *[τον διακόπτει απότομα]*

Αν δε θες να σου τα κόψω από τη ρίζα και να σε πετάξω ευνούχο στο χαρέμι να φοράς τούλια και μετάξια, κράτα το στόμα σου κλειστό! Κατάλαβες;

Στρατιώτης

Κατάλαβα...

Σουλτάνα

Εξαφανίσου τώρα και κάνε αμέσως αυτό που σε διέταξα!

Ο στρατιώτης κάνει υπόκλιση και φεύγει από τη σκηνή. Η Σουλτάνα μονολογεί χαιρέκακα

Σουλτάνα

Για να δούμε τώρα, Ελληνίδα πόρνη, θα τον αγαπάς ακόμη τον Τούρκο σου μετά από αυτό;

Γελάει δυνατά... μουσική... κλείνουν τα φώτα...

Σκηνή 5^η

23 Μαρτίου 1821

Στο σπίτι των τριών γυναικών. Ανάβουν φώτα. Η Διαμάντω είναι καθισμένη στο καρεκλάκι της και πλέκει μια άσπρη εσάρπα. Μετά από λίγο, εμφανίζεται η εγγονή της, η Βαγγελιώ, όμορφα ντυμένη και περιποιημένη. Είναι κάπως νευρική και ανήσυχη

Διαμάντω

Βρε, βρε, καλώς την κοκόνα μου! Πω – πω ομορφιές! Φτου σου, να μη σε βασκάνω!

Βαγγελιώ

Αχ, γιαγιάκα μου, αλήθεια το λες; Είμαι όμορφη;

Διαμάντω

Αν με ξαναπείς γιαγιά, θα σου βάλω τη βελόνα στο μάτι και θα γίνεις Κύκλωπας!

Γελάνε και οι δύο

Βαγγελιώ

Εντάξει, εντάξει, άσ' τα τώρα αυτά και πες μου. Είναι ωραία τα ρούχα μου; Θα του αρέσουν; Μήπως να βάλω το άλλο, το δαντελένιο πουκάμισο καλύτερα;

Διαμάντω

Μωρέ τι μας λες; Δεν ξέραμε, να πάμε στα Παρίσια να φέρουμε τα βελούδα και τα μετάξια για τον προκομμένο σου! Είσαι μία κούκλα και μην αλλάξεις τίποτα!

Βαγγελιώ

Και τα μαλλιά μου; Μήπως να τα σηκώσω πάνω; Να κάτω μια κοτσίδα στο πλάι; Να τα πιάσω με ...

Διαμάντω

Να τα αφήσεις κει δα που είναι! Ορίστε μας! Ααααα, μωρή ερωτοχτυπημένη Βαγγελιώ. Τόσα παλικάρια, τόσα Ελληνόπουλα σαν τα κρύα τα νερά, πήγες κι έπεσες πάνω στο γιο του Σουλτάνου, τρομάρα σου! Χάιντε να ιδούμε, αν θα βρεθούμε όλες στον πάτο της θάλασσας με πέτρες στο λαιμό, που να σε βράσω!

Βαγγελιώ

Μην ανησυχείς, κυρά Διαμάντω μου. Ο Μεχμέτ μου, θα μιλούσε στη μάνα του τη Σουλτάνα. Θέλει να βαφτιστεί χριστιανός. Και μετά να παντρευτούμε και να ανοίξουμε το σπιτικό μας!

Διαμάντω

Δεν πας να γράψεις κάνα μυθιστόρημα, μωρή αλλοπαρμένη, λέω εγώ; Όλα εύκολα τα βλέπεις! Είσαι νιάνιανο ακόμη και η κούτρα σου δεν έχει πήξει. Οι Τουρκαλάδες είναι οχτροί μας και μας πατάνε στο σβέρκο 400 ολόκληρα χρόνια. Νομίζεις πως θα περάσει έτσι αυτό, που σκέφτεστε να κάνετε; Θα σας λιντσάρουν και οι Τούρκοι και οι δικοί μας!

Βαγγελιώ

Όπου να' ναι, κυρά Διαμάντω μου, θα γίνει η επανάσταση και θα είμαστε πια ελεύθεροι! Θα το δεις. Και τότε ο Μεχμέτ μου, θα γίνει Χριστιανός και ...

Διαμάντω *[τη διακόπτει]*

Και θα μας βγάλετε την Παναγία! ... Ας είναι! ... Έλα δω, μωρή ερωτοχτυπημένη! Έτοιμη! Κοίτα! Σ' αρέσει;

Η Διαμάντω δείχνει την άσπρη εσάρπα που έπλεξε για την εγγονή της κι εκείνη ευθουσιάζεται

Βαγγελιώ

Ααααχ, τι όμορφη εσάρπα! Για μένα είναι;;;

Διαμάντω

Όχι, μωρή, για τον τουρκοκαλβά σου! Να τη φοράει τις Κυριακές στην εκκλησιά! Έλα, Παναγιά μου!

Η Βαγγελιώ γελάει και φοράει την εσάρπα

Βαγγελιώ

Αχ, πώς είμαι; Μου πάει;

Διαμάντω

Σου πάει και σε φέρνει! Δώρο για τη γιορτή σου, που είναι μεθαύριο, Βαγγελιώ μου! Χάιντε, μάνα μου να ξημερώσει μίαν άσπρη μέρα για όλους μας! Βοήθα, Παναγιά μου! Κάμε το θαύμα σου!

Χτυπάει η πόρτα

Βαγγελιώ

Αχ, ήρθε ο Μεχμέτ μου!

Διαμάντω

Και τις θες τώρα; Να στρώσω την κόκκινη φλοκάτη και να χορέψω συρτό; Άι τράβα μωρή εγγονή να του ανοίξεις, να μην τον δει κανείς έξω από το σπιτικό μας κι έχουμε άλλα!

Βαγγελιώ

Καλά λες! Πάω, πάω. Μακάρι να έχει και καλά νέα να μας πει!

Διαμάντω

Μην είναι πολύ καλά, φοβάμαι, και πώς θα διαχειριστούμε τόση χαρά, δεν ξέρω! Χάιντε, τρέχα στον κανταΐφι σου!

Σκηνή 6^η

Μεχμέτ...

Η Βαγγελιώ τρέχει να ανοίξει και η Διαμάντω πάει στην τραπεζαρία και σερβίρει κρασί σε ποτηράκια. Μετά από λίγο, μπαίνουν ο Μεχμέτ, που είναι καμουφλαρισμένος με ελληνικές φορεσιές και η Βαγγελιώ που του κρατάει αγκαζέ με αγάπη. Ο Μεχμέτ είναι ταπεινός και κάπως ντροπαλός.

Μεχμέτ

Καλημέρα, όμορφη κυρά. Σας ευχαριστώ από τα βάθη της καρδιάς μου, που με δεχτήκατε στο σπιτικό σας...

Διαμάντω

Αν και την τελευταία φορά που πάτησες το ποδάρι σου στο φτωχικό μας δεν πήγαν και τόσο καλά τα πράγματα... ας δώσουμε τόπο στην οργή κι ας κάνουμε μια νέα αρχή... Έχε χάρη που η εγγονή μου έχει δαγκώσει όλες τις λαμαρίνες του τόπου μας!

Ο Μεχμέτ χαμογελάει ντροπαλά και παίρνοντας λίγο θάρρος, πλησιάζει τη Διαμάντω, σκύβει στα γόνατα και της φιλάει το χέρι

Μεχμέτ

Συγχώρεσέ με, κυρά... Έχω μετανιώσει πικρά για όλα...

Διαμάντω

Βρε, τι είμαι εγώ; Ο Παπαφλέσσας και μου φιλάς το χέρι και θες και συγχώρεση; Μπα σε καλό μας! Σήκω πάνω, παλικάρι μου κι έλα να σε φιλέψουμε λίγο από το κοκκινέλι μας!

Ο Μεχμέτ σηκώνεται όρθιος

Μεχμέτ

Πόσο θαυμάζω την ελληνική φιλοξενία, τη γενναιότητα και τη φλόγα στο βλέμμα σας!

Διαμάντω

Μωρέ, είσαι ένας μαλαγάνας εσύ! Δεν απορώ που το ζαβό από κει έλιωσε στην αφεντιά σου! Τώρα κατάλαβα, γιατί τους τελευταίους μήνες κάθε μέρα ντε και καλά ήθελε να πηγαίνει στο ποτάμι με τις στάμνες για νερό. Ααααχ, να σας βράσω και τους δύο!

Η Βαγγελιώ και ο Μεχμέτ γελάνε ντροπαλά

Διαμάντω

Άντε μαρή Βαγγελιώ. Τι στέκεσαι σαν την κάμπια που λιάζεται στον αγρό; Τράβα βάλε στον προκομμένο σου λίγο τυρί και φρέσκο ζυμωτό ψωμί να τον τρατάρεις! Εγώ πάω μέσα που έχω δουλειές...

Βαγγελιώ

Ναι, ναι, γιαγιά μου, έχεις δίκιο!

Διαμάντω

Θα σε ξεμάλλιαζα, μωρή, αλλά είναι ο λεβέντης σου παρών! Άκου γιαγιά! Μπα, που κακόχρονο να 'χετε! Άκου γιαγιά!!!

Και μ' αυτά τα χωρατά, φεύγει από τη σκηνή... Η Βαγγελιώ με τον Μεχμέτ γελάνε...

Σκηνή 7^η

Αρκεί να είμαστε μαζί...

Μένουν μόνοι τους. Αγκαλιάζονται με λαχτάρα και φιλιούνται με αγάπη, κάπως ντροπαλά

Μεχμέτ

Είσαι πολύ όμορφη, Βαγγελιώ μου!

Βαγγελιώ

Έλα, Μεχμέτ... υπερβολές...

Μεχμέτ

Εντάξει, τότε. Είσαι ... λίγο όμορφη, Βαγγελιώ μου!

Βαγγελιώ

Έλα, μη με πειράζεις!

Γέλανε και οι δύο για λίγο, αλλά σοβαρεύουν λίγο μετά...

Μεχμέτ

Είναι και η γιορτή σου, μεθαύριο, ε;

Βαγγελιώ

Ναι... Τι θα κάνουμε, Μεχμέτ μου; Μίλησες στη μητέρα σου;

Ο Μεχμέτ σκοτεινιάζει και σκύβει το κεφάλι του

Μεχμέτ

Ναι... αλλά τα πράγματα δεν πήγαν όπως τα περίμενα...

Βαγγελιώ

Όπως ήλπιζες, θες να πεις, ότι όπως περίμενες. Και οι δυο ξέραμε καλά ότι κανείς δε θα ήταν με το μέρος μας.

Μεχμέτ

Ναι, έχεις δίκιο, αλλά εγώ δε θα σταματήσω πουθενά. Δε με μοιάζει που είσαι Ελληνίδα, δε με νοιάζει που είμαι Τούρκος. Εγώ σε αγαπώ και θέλω να ζήσουμε μαζί...

Βαγγελιώ

Μα είμαστε εχθροί, Μεχμέτ. 400 χρόνια είμαστε σκλάβοι σας... Σκοτώνετε, λεηλατείτε, βιάζετε, σφάζετε άμαχους και παιδιά, καταπατάτε τα χώματά μας...

Μεχμέτ

Σταμάτα, Βαγγελιώ! Τα ξέρω όλα αυτά και γνωρίζεις πολύ καλά πως παρόλο που από τη μέρα που γεννήθηκα με μαθαίνουν πώς να μισώ τους Έλληνες και πώς να τους πολεμάω, εγώ το αποφεύγω όλη μου τη ζωή. Κι ό,τι κάνω είναι μόνο και μόνο για τα μάτια του πατέρα μου και της μάνας μου και όλων των ομοίων τους...

Βαγγελιώ

Το ξέρω, το ξέρω, αλλά και πάλι...

Μεχμέτ

Τι; Μη μου πεις ότι το μετάνιωσες, Βαγγελιώ μου. Εγώ είμαι έτοιμος να απαρνηθώ τα πάντα για την αγάπη μας, με κίνδυνο τη ζωή μου και ...

Βαγγελιώ

Και τη δική μου, Μεχμέτ και όλης μου της οικογένειας, αν κάτι πάει στραβά...

Μεχμέτ

Βαγγελιώ... θες να κλεφτούμε;

Βαγγελιώ

Τι; Τι να κάνουμε; Και πού να πάμε;

Μεχμέτ

Κάπου που κανείς δεν μας ξέρει. Σ' ένα νησί, οπουδήποτε. Έχω πολλά λεφτά και μπορούμε να ζήσουμε μίαν άνετη ζωή...

Βαγγελιώ

Μέσα στο ψέμα. Δεν είναι σωστό, ούτε τίμιο, ούτε δίκαιο. Δε γίνεται να αφήσω την οικογένειά μου πίσω και να το σκάσω χωρίς κανείς να ξέρει τίποτα...

Μεχμέτ

Έχεις δίκιο... Δεν είναι σωστό... Τι θα κάνουμε όμως;

Βαγγελιώ

Ας περιμένουμε λίγο ακόμη... Η νίκη μας είναι κοντά...

Μεχμέτ

Σύμφωνοι, Βαγγελιώ μου. Αρκεί να είμαστε μαζί...

Η Βαγγελιώ με του Μεχμέτ αγκαλιάζονται...

Σκηνή 8^η

Γαλάζιο πουκάμισο

Μπαίνει η Μαριγώ στο σπίτι, αρματωμένη, με αντρική φορεσιά και από πίσω ακολουθεί ένας άντρας, εξίσου αρματωμένος. Είναι λαχανιασμένοι και οι δύο. Η Μαριγώ βλέπει την κόρη της και τον Μεχμέτ αγκαλιασμένους και σκληραίνει

Μαριγώ

Βαγγελιώ, τι θέλει αυτός στο σπιτικό μας;

Βαγγελιώ

Μάνα...

Μεχμέτ

Καλημέρα, κυρά.

Μαριγώ

Για να είναι καλή η μέρα, θα πρέπει να εξαφανιστείτε όλοι οι Τουρκαλάδες από τα χώματά μας!

Ο άντρας δίπλα της, ετοιμάζεται να βγάλει το σπαθί του από τη θήκη του, αλλά η Μαριγώ τον σταματάει.

Βαγγελιώ

Μάνα, ο Μεχμέτ είναι με το μέρος μας και μάλιστα είναι έτοιμος να...

Μεχμέτ [τη διακόπτει]

΄Αφησέ με να μιλήσω εγώ στη μητέρα σου, Βαγγελιώ μου... Κυρά, έχεις δίκιο, μα, όντως, είμαι με το μέρος σας. Δεν έχω πειράξει ποτέ με τα ίδια μου τα χέρια ΄Ελληνα ή Ελληνίδα. ΄Ο,τι κάνω το κάνω μονάχα για τα μάτια του λαού μου και των γονιών μου... Αγάπησα την κόρη σου

πριν τρεις μήνες, όταν τυχαία την είδα στο ποτάμι να παίρνει νερό με το στάμνα, κι από τότε ορκίστηκα να είμαι καλός και δίκαιος μαζί σας, όπως και κάνω μέχρι και σήμερα. Έχω σκοπό, μάλιστα, να φύγω από το παλάτι και να βαφτιστώ χριστιανός.

Άντρας

Μην τον πιστεύεις, Βαγγελιώ. Ψέματα μας λέει. Και τις σφαγές σήμερα το πρωί ποιος τις έκανε; Ποιος έδωσε διαταγή να σφάζουν τριάντα άμαχους Έλληνες και να εκτελέσουν δέκα Προύχοντες; Εγώ;

Βαγγελιώ

Τι;

Μαριγώ

Αυτό που άκουσες, κόρη μου. Ο αγαπητικός σου από δω, στο παίζει καλός για να κερδίσει την αγάπη σου κι από πίσω μας σκάβει το λάκκο για να μας πετάξει μέσα!

Μεχμέτ

Δεν είναι αλήθεια αυτό! Δεν το έκανα εγώ...

Άντρας

Συνεχίζεις τα ψέματά σου! Τα σκυλιά σου, προτού σφάζουν τους αθώους τους δικούς μας, έλεγαν δυνατά: Στο όνομα του Μεχμέτ μας, σου αφαιρώ τη ζωή...

Βαγγελιώ

Όχι... δεν είναι δυνατόν...

Μεχμέτ

Λυπάμαι πολύ γι' αυτό, όμως δεν ήμουν εγώ που έδωσα διαταγή...

Μαριγώ

Τότε, ποιος;

Μεχμέτ

Η μάνα μου, η σουλτάνα. Θύμωσε πολύ μαζί μου το πρωί όταν της ανακοίνωσα ότι αγαπώ τη Βαγγελιώ και ότι θέλω να γίνω χριστιανός, κι έτσι με έδιωξε από το παλάτι εξοργισμένη...

Η Μαριγώ είναι σκεφτική

Άντρας

Μαριγώ, δεν έχουμε χρόνο. Πρέπει να βιαστούμε, προτού μας πάρουν χαμπάρι. Δώσε μου τα ρούχα σου να αλλάξουμε φορεσιές.

Μαριγώ

Έχεις δίκιο, Στρατή. Πρέπει να βιαστούμε...

Η Μαριγώ ξεκινάει να βγάζει τα ρούχα από πάνω της

Βαγγελιώ

Μάνα, γιατί είσαι ντυμένη με αντρική φορεσιά;

Μεχμέτ

Εσύ είσαι, λοιπόν, το παλικάρι με τη γαλάζια ψυχή, που λένε όλοι... Η φήμη για τη γενναιότητά σου ταξιδεύει σ' όλη την Ελλάδα και κανείς δεν ξέρει ποιος πραγματικά είσαι...

Μαριγώ

Ε, ναι, λοιπόν, εγώ είμαι. Και δε θα σταματήσω μέχρι να ελευθερωθεί η πατρίδα μου!

Βαγγελιώ

Μάνα, τι λες; Έλα στα συγκαλά σου! Αν σε πιάσουν, θα σε κάψουν ζωντανή!

Μαριγώ

Δεν μπορείς να κάψεις τη θάλασσα, κόρη μου, παρά μόνο να αρπάξει η επιφάνειά της.

Η Μαριγώ δίνει το γαλάζιο της πουκάμισο στον άντρα να το φορέσει αλλά τους διακόπτει ο Μεχμέτ

Μεχμέτ

Δώσ' το μου εμένα, κυρά, να το φορέσω. Θέλω να βοηθήσω στον αγώνα σου. Θέλω να σου αποδείξω ότι είμαι με το μέρος σας!

Η Μαριγώ τον κοιτάζει με δυσπιστία αρχικά, αλλά μετά μαλακώνει το βλέμμα της. Μπαίνει η Διαμάντω βιαστική και χαρούμενη στη σκηνή

Διαμάντω

Αχ, θα τρελαθώ! Τάξτε μου, τάξτε μου να σας πω τα μαντάτα!

Μαριγώ

Τι, μάνα; Τι έγινε; Λέγε!

Διαμάντω

Καλέ, δεν ακούτε τις καμπάνες πώς χτυπούν; Ο Κολοκοτρώνης μαζί με τον Μαυρομικάλη ύψωσαν το λάβαρο της επανάστασης στην Καλαμάτα!

Μαριγώ

Το 'ξερα! Επιτέλους!

Βαγγελιώ

Αχ, Παναγιά μου, κάνε επιτέλους το θαύμα σου!

Άντρας

Ε, τότε, μην καθυστερούμε καθόλου. Πρέπει να φύγουμε. Έχουμε πολλή δουλειά! Στη βράση κολλάει το σίδερο!

Μαριγώ

Πήγαινε, Στρατή μου. Θα πάω κι εγώ στην πλατεία, να μάθω τι έγινε.

Μεχμέτ *[απευθύνεται στον άντρα]*

Έρχομαι κι εγώ μαζί σου!

Κοιτάζονται για λίγο μεταξύ τους και η Μαριγώ κάνει νεύμα με το κεφάλι της ότι συμφωνεί. Οι δύο άντρες είναι έτοιμοι να φύγουν. Ο Μεχμέτ γυρίζει πίσω και γονατίζει μπροστά στη Μαριγώ

Μεχμέτ

Όταν με το καλό τελειώσουν όλα τούτα εδώ, θα γυρίσω και θα ζητήσω την ευχή σου, κυρά...

Μαριγώ *[δήθεν σοβαρή]*

Θα το σκεφτώ αν θα στη δώσω! Τραβάτε τώρα και προσέχετε, παλικάρια... Σας θέλουμε πίσω ζωντανούς...

Μεχμέτ

Δηλαδή... υπάρχει ελπίδα να μου δώσεις το χέρι της κόρης σου;

Διαμάντω

Βρε, ξεμυαλισμένε κι εσύ, τι να το κάνεις μόνο το χέρι της; Ολάκερη θα στη δώσουμε, τέτοια κοπελιά! Χάιντε, τραβάτε τώρα! Πολύ δράμα το κάματε!

Όλοι γελάνε λίγο αμήχανα και οι δύο άντρες, φεύγουν... Οι τρεις γυναίκες μένουν μόνες τους... Η Διαμάντω τις μαζεύει κοντά της

Διαμάντω

Γυναίκες μου, θα τα καταφέρουμε. Είμαστε κοντά πια. Φάγαμε το γάιδαρο και μας έμεινε η ουρά μονάχα.

Βαγγελιώ

Που δε μασιέται με τίποτα, όμως!

Γελάνε λιγάκι και αγκαλιάζονται

Μαριγώ

Λοιπόν, φεύγω, γιατί έχω κάτι δουλειές. Πρέπει να μάθω κάποια πράγματα...

Διαμάντω

Τι πράγματα, κόρη μου; Ησυχία δεν έχει ο πισινός σου και σένα!

Μαριγώ

Θα πάω να βρω τη σουλτάνα...

Βαγγελιώ

Αλήθεια, μάνα;

Διαμάντω

Ε, πάει, λωλάθηκες πια! Φιρί φιρί το πας, να μας σφάξουν σαν γαλοπούλες!

Μαριγώ

Πρώτα όμως θέλω να επιβεβαιώσω κάποια πράγματα και μετά θα πάω. Κι αυτό θα γίνει μεθαύριο, του ευαγγελισμού, που είναι η γιορτή σου. Γι' αυτό, θέλω να φτιάξετε το καλύτερο γλυκό που μπορείτε, για να της το πάω πεσκέσι!

Διαμάντω

Μωρέ, μήπως θα πείτε και καφεδάκι; Βρε, σύνελθε, κόρη μου! Ήθελα να ξερα από πού πήρες αυτή την τρέλα!

Βαγγελιώ

Από τον παππού, την πήρε και το ξέρεις πολύ καλά! Άντε, άντε, πάμε στο κατώι να πάρουμε τα υλικά για το γλυκό!

Πιάνονται από τα χέρια και οι τρεις

Μαριγώ

Όλα θα πάνε καλά, θα το δείτε!

Διαμάντω

Αμήν, Παναγία μου, αμήν!

Βαγγελιώ

Μακάρι! Να παντρευτώ κι εγώ το Μεχμέτ μου, επιτέλους!

Διαμάντω

Εσύ, το χαβά σου, μωρή! Χάιντε, πάμε! ... Πρόσεχε, κόρη μου!

Μαριγώ

Μη φοβάσαι, μάνα. Προσέχω!

Μουσική... κλείνουν τα φώτα...

Σκηνή 9^η

25^η Μαρτίου

Χτυπούν χαρμόсуνα καμπάνες. Ανάβουν φώτα. Η Εσμεράι είναι στο σεράι της και βηματίζει ανήσυχη πάνω – κάτω. Μπαίνει ένας Τούρκος υπηρέτης κρατώντας έναν μπόγο στην αγκαλιά του. Είναι τρομοκρατημένος και βιαστικός

Υπηρέτης

Τα σέβη μου, αφέντρα...

Σουλτάνα

Κι εσύ, Εμίν; Με εγκαταλείπεις κι εσύ;

Υπηρέτης

Τι να κάνω, σουλτάνα; Δεν ακούς τι γίνεται έξω; Οι Έλληνες ελευθερώθηκαν κι είναι όλοι στους δρόμους. Πρέπει να σώσω την οικογένειά μου, πρέπει να...

Σουλτάνα

Βάστα τα λόγια σου, Εμίν και τρέξε να σωθείς. Με την ορμή που έχουν οι Έλληνες και τη λαχτάρα για τη λευτεριά τους, θα τα σαρώσουν όλα στο δρόμο τους. Φύγε, λοιπόν.

Υπηρέτης

Κι εσύ, Εσμεράι, τι θα κάνεις; Κινδυνεύεις... Πρέπει να κρυφτείς, να ...

Σουλτάνα

Θα περιμένω τον σουλτάνο, Εμίν. Δεν το κουνάω από δω ό,τι κι αν γίνει!
Φύγε τώρα προτού...

Μπαίνει η Μαριγώ με την αντρική φορεσιά, το γαλάζιο πουκάμισο κρατώντας ένα κομπόδεμα στα χέρια της, με δύο άντρες από πίσω της... Οι δυο γυναίκες κοιτάζονται. Οι δύο άντρες κάνουν να επιεθούν στον υπηρέτη

Σουλτάνα

Σταθείτε εκεί που είστε και μην κάνετε βήμα. Αφήστε τον υπηρέτη μου να φύγει. Έχει οικογένεια και παιδιά πίσω του!

Μαριγώ

Σοβαρά, τώρα; Όταν οι δικοί μας άμαχοι, τα γυναικόπαιδα και οι γέροι, σας παρακαλούσαν να τους χαρίσετε τη ζωή, εσείς τι κάνατε, θυμάσαι;

Η σουλτάνα δεν απαντάει, οι δύο άντρες βγάζουν τα σπαθιά τους και κάνουν προς το μέρος τους και ο υπηρέτης της κρύβεται από πίσω της

Σουλτάνα

Όλα τελείωσαν πια. Μη βάψεις τα χέρια σου άλλο με τούρκικο αίμα. Έχεις εμένα. Ας τον να φύγει... σε παρακαλώ...

Η Μαριγώ μαλακώνει και κάνει κίνηση με τα χέρια της στους άντρες να κρύψουν τα σπαθιά της.

Σουλτάνα

Φύγε, Εμίν!

Υπηρέτης

Αφέντρα...

Σουλτάνα

Φύγε, σου λέω!

Ο υπηρέτης, κρατώντας σφικτά τον μπόγο στα χέρια του, το βάζει στα πόδια

Μαριγώ *[απευθύνεται στους άντρες]*

Αφήστε μας μόνες. Εσείς, ψάξτε όλο το παλάτι και πιάστε αιχμαλώτους όλους όσοι υπάρχουν εδώ. Ελευθερώστε το χαρέμι και πάρτε λάφυρα.

Οι άντρες γνέφουν θετικά και φεύγουν από τη σκηνή. Οι δυο γυναίκες μένουν μόνες τους

Σουλτάνα

Εσύ είσαι λοιπόν το «παλικάρι με τη γαλάζια ψυχή... Έχει βουίξει ο τόπος με σένα...

Μαριγώ

Ναι, εγώ είμαι. Θα έκανα τα πάντα για την πατρίδα μου...

Σουλτάνα

Δεν το περίμενα ότι μια γυναίκα θα έκρυβε τόση δύναμη μέσα της και θα τα 'βαζε μ' ένα σωρό άντρες...

Μαριγώ

«Όταν θέλω γίνομαι άγγελος, όταν θέλω πάλι, γίνομαι διάβολος» μου είχε πει κάποτε ο Καραϊσκάκης, όταν πολεμούσα στο πλευρό του. Ετσι κάνω λοιπόν κι εγώ...

Σουλτάνα

Μάλιστα... Κι είσαι και η μάνα αυτής που πήρε τα μυαλά του γιου μου... Το παιδί μου κινδυνεύει εξαιτίας σας!

Μαριγώ

Το παιδί σου, καλώς ή κακώς, αγάπησε το δικό μου, και τίποτα δεν μπόρεσε να μπει ανάμεσά τους. Ούτε καν η έχθρα των λαών μας. Η αγάπη δε γνωρίζει από εμπόδια... Κι αυτό, είναι κάτι που εσύ ειδικά, θα έπρεπε να το ξέρεις πολύ καλά!

Σουλτάνα

Τι εννοείς;

Μαριγώ

Ξέρω το μυστικό σου, Εσμεράι...

Σουλτάνα

Ποιο μυστικό μου; Μίλα ξεκάθαρα!

Μαριγώ

Στην ίδια γειτονιά παίζαμε μικρές, μαζί... Μυρτώ...

Σουλτάνα

Τι;

Μαριγώ

Θα πρέπει να ήμασταν γύρω στα δέκα, όταν ήρθαν οι Τούρκοι και σε άρπαξαν μπροστά στα μάτια μου. Θυμάμαι πώς ούρλιαζες κι εσύ και η μάνα σου... Σε πήρε ο πατέρας του σουλτάνου να μεγαλώσεις στον χαρέμι του... Μεγαλώνοντας, ο γιος του σε ερωτεύτηκε, εσύ άλλαξες την πίστη σου κι έγινες γυναίκα του...

Σουλτάνα

Κι εσύ; ... Εσύ πώς το ξέρεις αυτό;;; Εγώ δεν...

Μαριγώ

Σε παρακολουθούσα, Μυρτώ. Ήμασταν φίλες, τότε, θυμάσαι; Είχα πεθάνει από τη στεναχώρια μου... Είχα βάλει σκοπό στη ζωή μου να σε ελευθερώσω... από τότε έβραζε το αίμα μου... μα όσο περνούσε ο καιρός, τόσο κανόσουν εδώ μέσα, ώσπου έμαθα ότι αλλαξοπίστησες για να παντρευτείς τον σουλτάνο σου...

Σουλτάνα

Τον αγάπησα πολύ ...

Μαριγώ

Τώρα το ξέρω, το καταλαβαίνω... Τότε, όμως, σε είχα μισήσει με όλη μου την ψυχή... Μπορεί όλοι να ξέχασαν το κοριτσάκι που το άρπαξαν οι Τουρκαλάδες, εκεί στη λασπωμένη μας αυλή, μα εγώ δεν πέρασε μέρα που να μην σε σκεφτόμουν...

Σουλτάνα

Μαριγώ... εγώ...

Μαριγώ

Αντί όμως να στηρίξεις τον Μεχμέτ που του συνέβη ακριβώς το ίδιο, τον απείλησες, τον έδιωξες και έβγαλες τα σκυλιά σου να σκοτώσουν δικούς μας, διαδίδοντας ψέματα ότι εκείνος είχε δώσει διαταγή...

Σουλτάνα

Το έκανα μόνο και μόνο για να μην περάσει όλα όσα υπέφερα εγώ στη ζωή μου...

Μαριγώ

Έχε υπόψη σου, ότι ο γιος σου έχει φορέσει τούτο εδώ το πουκάμισο και πολέμησε με τους δικούς μας πάνω στα βουνά!

Σουλτάνα

Τι;

Μαριγώ

Αυτό που άκουσες. Όσο και να μη θες, στις φλέβες του γιου κυλάει ελληνικό αίμα. Όπως βλέπεις, λοιπόν, είμαστε πολλά τα ... παλικάρια με τη γαλάζια ψυχή!

Η σουλτάνα είναι συντετριμμένη

Σουλτάνα

Σκότωσέ με, Μαριγώ...

Μαριγώ

Τι; Τι είπες;

Σουλτάνα

Είπα, σκότωσέ με. Δεν έχει νόημα να ζω άλλο πια... Τα έχασα όλα...

Μαριγώ

Όχι, Μυρτώ. Τίποτα δεν έχασες. Έλα πίσω μαζί μας. Η χώρα μας ελευθερώνεται σήμερα, ο ευαγγελισμός της Θεοτόκου γέννησε την ελευθερία μας. Η γιορτή είναι διπλή! Τα παιδιά μας είναι ζωντανά κι έτοιμα να ζήσουν ελεύθερα. Δώσε τη χαρά στη γιορτή της κόρης μου σήμερα, να έχει την ευχή και των δυο μας!

Σουλτάνα

Δεν μπορώ, Μαριγώ... Ανήκω εδώ πια... Ο σουλτάνος...

Μαριγώ

Ο σουλτάνος είναι νεκρός και το ξέρεις. Έπεσε στα χέρια του Κολοκοτρώνη και δε γλίτωσε. Έλα μαζί μου... Ξέρω, ότι κάπου εκεί μέσα η ψυχή σου παραμένει γαλάζια...

*Η Μαριγώ ανοίγει το κομπόδεμα και βγάλει από μέσα ένα πιάτο με γλυκό.
Πλησιάζει και της το προσφέρει*

Μαριγώ

Να... τούτο εδώ το γλυκό το έφτιαξε η Βαγγελιώ με τα χεράκια της. Για να γλυκάνουμε τη μέρα. Πού να το ξέραμε κιόλας ότι θα ήταν και η αρχή της ελευθερίας της χώρας μας. Έλα, φάε μια μπουκιά...

Η σουλτάνα βγάζει από την ποδιά της ένα μαχαίρι. Η Βαγγελιώ σκιάζεται

Μαριγώ

Τι πας να κάνεις εκεί, Μυρτώ; Άσε το μαχαίρι κάτω...

Σουλτάνα

Δε με λένε Μυρτώ. Εσμεράι είναι το όνομά μου... και ντρέπομαι γι' αυτό πια. Σε θαυμάζω, Μαριγώ. Είσαι γενναία γυναίκα και η ψυχή σου είναι όντως γαλάζια, σαν τη σημαία σας... Εγώ δεν πρόλαβα να ζήσω ως Ελληνίδα, όπως ξέρεις... Μη με παρεξηγείς... Ανήκω εδώ... Άφησέ με να πεθάνω... διαφορετικά θα πεθάνω από την ντροπή μου...

Η σουλτάνα κάνει κίνηση να κόψει το μαχαίρι στην κοιλιά της. Η Μαριγώ ρίχνει κάτω το πιάτο, τρέχει κοντά της να της πάρει το μαχαίρι. Παλεύουν λίγο...

Μαριγώ

Μη, Μυρτώ, μην το κάνεις αυτό. Όλα πέρασαν. Μη σου λέω!

Μπαίνουν οι δυο Έλληνες άντρες μέσα και βλέπουν τις γυναίκες να παλεύουν...

Άντρας

Μαριγώ!

Η Μαριγώ βγάζει μια κραυγή. Το μαχαίρι είναι στην κοιλιά της... Το κρατάει με πόνο. Η σουλτάνα βγάζει μια κραυγή σοκαρισμένη...

Σουλτάνα

Μαριγώ μου!!!

Μαριγώ *[ξέπνοη]*

Πήγαινε στα παιδιά μας, Μυρτώ. Μη τα αφήσεις χωρίς ευχή...

Και πέφτει κάτω λιπόθυμη... φώτα κλείνουν

Συνεχίζεται ...